Awwusta oppetajid, kea essa nink emmaga ütten sinno kaswatawa Jummala säeduse pärra önsa ellule, nink kule neide sönna röemoga.

Anna töttele auwo nink tunne häbbi wölsmiseſt. Wölsmine om Jummala een hirmus nink wölsja saap häü sisse jäma.

Hoia omma söant allandlikus, seſt Jummal pannep körkile wasta, ent maddalile annap temma armo.

Te tööd nink palle Jummalat, sis saap Jummal sinno noort söant pürretamata hoitma nink sinna saat kaswama tarkusen nink can nink armun Jummala nink innemiste man.

Nore innemise sawa weel täämba oppatus nink mannitsetus sedda kiik piddama — sen kolin, mes nüüd jubba 50 ajjastaiga omma önsaliko tööd teep.

Sis arwa nüüd sinna, armas küllamees, sedda koli ka üttes töpöllus, kun üts semen saap külwetus, mes wõip nink peap wilja kandma Jummala-rigile, — nink röemusta kui ristiinnemine seſt tööst, mes siin tettas, nink palle Jummalat meiega, et Temma sedda koli ka eddispäide omma armo hole nink kaitsmise alla wõttap nink omma önnistamist temma tö päle pannep. M. S.

(Saksa-keleſt Ma-keelde Ottepä kerriko-opp taja tähbi.)

Tarto ellaja-arstimise-koli wannemb ajjap jutto tallorahwaga.

Kalendriteggija pallel minno midda ülleskirjutada, mes tallorahwale oppuses olles, kuis sünnis koddoellajid üllespiddada, et nemma haiges ei jä nink haige pea jälle ärrasüttis. Minnewa ajjastaja kalendrin and minno hä söbber nink kaas-prohwesser eddimält säraſt oppust, nink timmahawatsen tahha minna hämelega nisamma tetta. Mönne teie seast,

armas tallorahwas, tundwa minno ka jo öige häste. Seſt jo kuus ajjastaiga järgimöda tuwwas maalt haigid koddoellajid meie ellaja-arstimise-koli, kos nemma meie armoliko sure keisri kässo päle ilma massuta abbi nink oddawa hinna eeſt rohto sawa. Söame röemoga wõi ma tunnistada, et neide sean, kea omme ellajid minno hole alla panniwa, ausa nink mõistliko perremehhe olliwa, kea armo tundwa ellajide wasta nink teedwa, et koddoellaj majjamehhe suremb rikkus om, et ellajapiddamine hääd üllekaemist nink kanget hoolt tarwitap, nink et ellaja-arst sis ennege wõip awwitada, kui rahwas omma haige ellajaga mitte ni kawwa ei wibi arsti mannu tullemaſt, et surm ellajal jo kele pääl om, enge seddamaid tullewa, kui ellajal näggewa midda wigga ollewat. Mul omma kül ka säratse tallomehhekese ettetulnu, kelle ellaja Jummal parrako ni kõhna olliwa, et halle meel olli pälekaia, nink jo mitto näddalat ehk kuud olliwa pöddenu, enne kui sia todi. Awwalik om, et säratsile ellajile muud abbi ei olle, kui nuiaga otsa päle lüwwa nink ellule rutto otsa tetta. Nink armetuile nink holetuile perremehhile ei tia ma parrembat nõuwo jokt, kui sedda: et nemma omma meelt parrandawa nink hüwwiſt nink holelikuiſt perremehhist opwa, kuis sünnis ellajid hoita nink üllespiddada, et nemma hukka ei lä nink wimate ei middake ennamb ei massa. Hä nink mõistlik perremees püwwap iks wastset tullulikut oppust kuulda nink wõttap tötteste ka tennoga wasta, kui minna mõnd asja nimmita, mes wajja on tähhelepanna, et koddoellaja terwuse man hoietas nink tõbbitse jälle terwes saas.

Allustagem eesmält hobbesega, seſt et hobben tallorahwa kallimb warra om; nink kui ma tunne, et teil minno oppuseſt hämeel om, siis wõime ajjastaja pärraſt, kui Jummal weel ellopäiwi annap, ka muiſt koddoellajiſt jutto ajjada.